

Dinsdag 26 oktober – Avond

Vraag: In het Joodse Geloof (Psalmen) komen deze woorden voor: “Wees stil en weet dat ik God ben.” Dat is toch zeker Sanatan – de Universele Wet, dezelfde voor iedereen altijd?

Z.H. zag duidelijk dat dit niet Sanatan is omdat het joodse geloof nimmer het idee van God binnenin accepteert – altijd God buiten – de God van het Uitverkoren Volk. Dus zei hij:

Z.H. Het Absolute wenst en begint deze schepping, en schepping is de manifestatie van het Absolute. Dit is het grotere aspect. Op een kleinere schaal, begint de individuele Atman ook de schepping, maar in een kleinere cyclus – op een begrensde manier. Het is niet mogelijk voor de Atman om de Param-Atman te worden aan de kant van de manifestatie, hoewel hun substantie in essentie hetzelfde is. Atman is slechts een deeltje van dezelfde substantie waaruit het Absolute is samengesteld. Maar vanwege zijn begrensde situatie kan het niet opeisen dat het het geheel is. Zou dat zo geweest zijn, dan zouden er vele overgangen van God van één naar veel geweest zijn. Maar in de expansie en de realisatie van het Absolute hebben de overgangen plaats. Van het allerkleinste mineraal naar de grens van Brahma gaan deze overgangen en transformaties tot in eeuwigheid door. Vanwege het stijgen en dalen van het Wezen, nemen ze verschillende vormen aan. Dit moeten we in gedachten houden – dat de Atman de reflectie is van het Absolute; hoewel het van dezelfde substantie is gemaakt, kan het nooit het Absolute zelf worden. Het zou er in opgaan. Bij het versmelten verliest het zijn identiteit en wordt zodanig geneutraliseerd dat het de hechting aan al deze drie Guna's verliest, en Een wordt met het Absolute, en dat zal het einde van onze inspanning of onze reis zijn. We versmelten met het Absolute, maar we kunnen het Absolute niet worden.

R. Bij heel veel mensen in de buitenste cirkel is er verwarring over de schalen, die een persoonlijke God verwarren met het Absolute van de schepping.

Z.H. Hij knikt en gaat verder: Hier in India is het Vaishnan Systeem; volgens dat systeem zijn er vijf staten van vrijheid – Mukti – en deze staten kunnen bereikt worden, welke ze aldus beschrijven:

1. Door dienstverlening, Puja en Bhajan, ga je op in God; je komt heel dicht bij God; dat is een soort vrijheid.
2. De andere soort is om een soort voertuig voor God te worden, door of een van de sieraden te worden die God draagt of een ander voertuig, zodat je voortdurend in gebruik bent door God. Dat is er nog een.
3. De derde is om het domein waar God woont te bereiken.
4. De vierde is om op te gaan in de vorm van God.
5. En de vijfde is om het lichaam zoals van God te verkrijgen.

Deze vijf stadia nu zijn hemelse stadia, maar ze hebben fysieke beperkingen. Zolang men in die toestand blijft, kan men vrijheid voelen, maar in deze stadia is enige gehechtheid betrokken; en zo lang er enige gehechtheid is moet de reis naar beneden plaats vinden.

Hij gaf het voorbeeld van twee mensen, Jay en Vjay genaamd, die drie keer ter wereld waren gekomen, maar volgens het Sanatan systeem zou dit een lagere staat betekenen, een staat waarin men gedeeltelijk vrij is – zoals de mens met een kleine staat zich onmiddellijk een stuk vrijer voelt als hij een grote staat verkrijgt, omdat hij hulpbronnen met een grotere kracht, waaraan hij niet gewend was, kan hanteren. Maar dit is geen werkelijke vrijheid. De werkelijke vrijheid is die waardoor je Waarheid, Bewustzijn en Gelukzaligheid realiseert zonder enige gehechtheid. Dat is de werkelijke vrijheid. Daar ga je in op, en verlies je alle identiteit.

R. Christus zei: “Verzamel je schat in de Hemel (waar nog mot noch roest haar zal bederven, waar geen dieven inbreken en stelen)”. Hoe doen we dat?

Z.H. De 'schat' in kwestie is de schat van de Atman. De materiële schatten waar iedereen naar streeft zullen bij de dood allemaal achter gelaten worden, omdat ze allen vergankelijk zijn. Je kunt zeer veel voedsel, geld of goud verzamelen, maar zoals aangehaald wordt in het gezegde, het zal of gestolen, of gebroken of door motten gegeten worden. In je eigen leven kun je er een glimp van opvangen. Er zijn twee soorten schatten – de schatten van goud enz. en de schatten van kennis en de kunsten. Als je kennis of kunst hebt verkregen, is dat niet onderhevig aan iemands toestemming om het te gebruiken; niemand kan het stelen en motten kunnen het niet eten. Je kunt het overal en altijd gebruiken, wanneer je maar wilt. Dit soort kennis kan de grenzen van land, naties, rassen en de duur van een leven overstijgen. Door analogie kan je een glimp van de schat in de hemel opvangen.

R. Betekent dat verzamelen als de eerste stap naar een schat? – is het verzamelen van Sattva in Buddhi het verzamelen van een schat in de hemel als een stap in de richting van het bereiken van de Atman?

Z.H. Buddhi is een instrument waarin het Licht van de Atman weerkaatst, maar zelfs als Buddhi afwezig is zal het Licht van de Atman er nog zijn; misschien wordt het niet weerkaatst door het instrument wat vermist of vernietigd is. Sattva is een Guna, en Guna's blijven veranderen. Dus het is in dit opzicht moeilijk om dat te zeggen. Maar de 'schat' is zelf in de Atman, die natuurlijk door Buddhi en het hart wordt gemanifesteerd. Zodra de Buddhi gezuiverd en stil geworden is, zal de natuurlijke schat van de Atman die Sat-Chit-Ananda is, en Waarheid, Bewustzijn en Geluk wordt genoemd, gemanifesteerd worden. Dit is de schat voor hier en in de hemel – zowel voor dit leven als voor het eeuwige leven.

R. Dus deze woorden van Christus betekenen in uw taal dat je uit de Guna's tevoorschijn komt naar de eenheid van de Atman?

Z.H. De slechte invloeden in de wereld zijn als mot, roest en dieven. Zodra je door hen omringd bent word je opgegeten. Door discipline raak je al deze invloeden kwijt, maar het is ook mogelijk dat een discipel in de handen van deze dieven valt en de ware schat een tijdje vergeet; en als in zijn leven de tijd aanbreekt dat hij een schok krijgt, dan zou hij weer op het rechte pad verder gaan, door opnieuw herinnerd te worden aan de schat.

R. Om terug te komen op het gesprek van gisteren: ik heb mezelf onderzocht en kan niet vinden dat ik ook maar een druppel van echte niet opeisende liefde in me heb. Ik neem aan dat ik de Weg van kennis helemaal tot het einde moet aflopen!

Z.H. De kennis van liefde is voor de minnaar niet echt essentieel, omdat er, zodra je deze kennis krijgt dat je werkelijk liefhebt, een Sattvische trots oprijst, en dat begint een nieuwe stroom die uitput wat er is; dus het is altijd goed om niet te weten wat je kwaliteiten zijn. Laat ze er zijn en door je heen gaan, en analyseer ze niet. Ze zijn er, en ze ze zijn overvloedig, omdat de gehele schat van kennis en liefde aan die Atman toebehoren. Niemand is er van verstoken, doe gewoon geen moeite om ze op te graven om ze te zien.

Z.H. herinnert zich het examen dat in Rishikesh werd afgenomen, toen er twintig vragen aan de leden werden voorgelegd, en Dr. R. was niet goed genoeg in zijn antwoorden erop, en werd dus in de derde klas geplaatst; en er waren anderen die goede kennis hadden en de eerste klas verkregen; maar wat zie je? Niemand weet waar deze eerste klas mensen zijn gebleven! Die kleine Sattvische trots dat je kennis hebt kan je wegvoeren, terwijl devotie en voortdurende inspanning je van de lagere naar de hogere trede kunnen brengen. Het veld van spirituele kennis of liefde loopt ondersteboven. Zij die diploma's krijgen worden onderworpen aan verlies van kennis en kunnen ervan verstoken raken. Zij die het niet hebben bezitten het werkelijk. Er zijn geen eerbewijzen en geen onderscheidingen.

R. Maar er zijn testen van liefde!

Z.H. lacht geheimzinnig.

Vraag(Londen): Zou men de ogen moeten weerhouden van dwalende blikken teneinde met het Zelf contact te houden? Ik voel dat ze de schat van me stelen.

Z.H. Die dwalende blikken geven de schat weg, omdat de geest (Manas) met de blik mee gaat, en die wordt gevolgd door Buddhi. Dus alles wordt opgegeven en je wordt berooid. Er twee manieren om dit te stoppen:

De eerste is om alles zonder enige gehechtheid te zien, en de tweede is om naar dingen te kijken die kunstzinnig zijn en aspecten van een Goddelijke natuur vertegenwoordigen. Door dat te doen zal men de schoonheid van het Absolute in alles dat je ziet, leren zien.

R. Dit antwoord is heel interessant omdat de dame zelf naar musea en andere plekken met Oosterse en Indiase kunst gaat. Misschien heeft ze het idee door.

Z.H. Vertelt een verhaal:

Een heilige man kwam langs een weg waar hij een heel mooie vrouw zag. Toen hij haar schoonheid gezien had, stopte hij een tijdje en kon zijn blik niet van haar afwenden. Een paar mensen vroegen hem waarom een heilige man zou moeten zwelgen in het staren naar een vrouw? De heilige man zei: “Ik kijk naar dat wat achter het gezicht is, want Hij neemt fascinerende vormen aan om Zichzelf te laten zien. Schoonheid is van de natuur van God.”

R. Als we teruggaan naar veel van de verhalen van Z.H. die een gelijkenis geven van een heilige man en een bediende, is dan de bediende in dit verhaal de Manas die in een paal moet klimmen en de heilige man de verlichte Buddhi? Is dat juist?

Z.H. De heilige man in dat verhaal ziet de dingen door het oog van de Atman, welke kennis van het Absolute is. Buddhi is er in dit opzicht niet bij betrokken.

Woensdag 27 oktober – Ochtend

Alles over Meditatie

R. De mensen in het Westen vragen naar de betekenis voor hen van de woorden in de Initiatie ceremonie? – “Guru Brahma, Gurua Vishnu, Guru Devo Maheshvara, Guru Sakshat Param Brahma.”

Z.H. Met de eerste wens van het Absolute begint de schepping en daar komt Maya, die de Prakriti of Natuur wordt genoemd. Onmiddellijk wanneer de schepping moet beginnen, komen uit de eenheid van deze twee, drie aspecten van de Purush naar voren, het Absolute, en drie aspecten van Maya. De drie aspecten van Purush zijn Brahma, Vishnu en Maheshvara (Shiva). De andere aspecten die tot Prakriti behoren zijn de complementaire vrouwelijke aspecten die bekend staan als Saraswati, Lakshmi en Parvati. Brahma en Saraswati beginnen de schepping. Zij hebben de kennis en de kracht om de impuls te geven en reguleren de wetten waarmee de schepping begint. Vishnu en Lakshmi beschermen deze zodat hij doorgaat met bestaan; voeden deze zodat hij kan leven; en in het derde stadium wanneer het gehele aspect moet oplossen, lossen Shiva en Parvati hem op, en brengen hem terug in hetzelfde evenwicht dat niets is behalve het onverdeelde Absolute. Dit zijn de drie aspecten van de Schepper. Dat deze drie in de Initiatie worden gebruikt en de relatie met de Guru (Initiator) kan aldus worden uitgelegd:

Net als Brahma verantwoordelijk is voor de schepping, zo is de Guru verantwoordelijk voor het scheppen van de Mantra in de Antahkaran (psyche, ziel) van de discipel. Hij geeft hem de impuls, en het ding begint te bewegen. In de vorm van Vishnu zorgt de zelfde Guru ervoor, en ziet er op toe dat het de Mantra toegestaan wordt om in hem te blijven werken. En in het derde aspect van Shiva, maakt hij schoon en zuivert en lost alle onzuiverheden in de discipel op. Omdat de Guru alle drie de werken op hetzelfde moment doet, wordt er van hem gezegd dat hij de Sakshat Parambrahma, het Absolute is voor de discipel. Hetzelfde is van toepassing op de Mantra die ons is gegeven. Het woord RAM is samengesteld uit drie aspecten – Ra, Aa en Ma.

'Ra' is de belichaming van Vuur dat alles schoonmaakt, alles verbrandt; 'Aa' is de egaliserende kracht die Licht binnen brengt; en “Ma” brengt de vrede naar binnen.

Al deze krachten werken samen in menselijke wezens bij de introductie van deze Mantra. Als men ze luid hardop uitspreekt zal de atmosfeer gezuiverd worden. Als ze naar binnen worden genomen – zoals we dat doen in onze meditatie – zuivert het de discipel, verbrandt alles wat onzuiver is, brengt vrede naar binnen en bij dit alles komt het Licht van Kennis. Zo is de Guru verbonden als Sakshat Parambrahma in relatie tot de discipel.

R. Wat is Sakshat?

J. Sakshat is 'werkelijk'.

R. Het is duidelijk dat dit niet van te voren aan mensen die de Initiatie ontvangen, uitgelegd kan worden. Ze nemen de Mantra rechtstreeks aan, maar mag ik wat gezegd is geven aan de leiders van de School van Meditatie en andere ervaren mensen?

Z.H. Alle activiteiten vinden zijn oorsprong in de hoop op enige beloning. Iedereen wil iets bij het doen van iets. Dan zijn er drie soorten mensen:

1. Er zijn degenen die zoeken naar de ideale beloning – de ideale beloning in de zin dat ze niet naar enige materiële beloning zoeken maar de weg erna voorbereiden.
2. Het tweede of middelste type zijn hen die beide willen – het ideale en het praktische – praktische beloning van de wereldse dingen – hun eigen gedrag, hun temperament, gezondheid, alles van henzelf en hun werk; hun intelligentie en efficiëntie. Ze zijn ook geïnteresseerd in het scheppen van iets goeds voor de volgende wereld – 'wat schatten wegleggen'.
3. Het derde type zal geen kennis van de ideale beloning hebben, maar alleen weet hebben van de praktische beloning. Ze willen alles hier en nu voor zichzelf om gelukkig en prettig te leven.

Deze Mantra en de kennis van de Mantra zal ieder van hen goed doen. Door de meditatie zullen ze alle drie beloond worden op de manier die ze willen. Het eerste type zal zijn wensen naar materiële beloning verminderen en zal meer schatten opbouwen in zoverre dat het ideale doel of het spirituele gebied betreft. De tweede soort zal de efficiëntie, de intelligentie en de krachten van het juist werken in de wereld vergroten, en ook zijn wensen en kundigheden, kennis en liefde voor het Absolute intensiveren. De derde zal wat hij krijgt liefhebben, maar zodra dit enigermate heeft gewerkt zal deze Mantra eveneens een zaad voor de ideale beloning doen ontkiemen, dat wil zeggen op den duur. Daar iedereen wil weten wat hij er aan gaat hebben en waarvoor hij bepaald werk gaat doen, kan aan hen die dat willen weten de uitleg gemakkelijk gegeven worden.

Als iemand voor bewust of onbewust aanraakt zonder te weten dat het vuur is, zal de uitwerking van het vuur de overhand hebben. Hetzelfde geldt voor de Mantra, het vuur in de Mantra zal de onzuiverheden verbranden, en het licht naar binnen laten voor hen die mediteren.

R. Hoewel men de betekenis van het Woord – Mantra – zou kunnen weten zal men tijdens meditatie de geest niet richten op betekenis.

Z.H. Het is niet nodig om over deze dingen tijdens meditatie te denken; maar men zal merken dat wanneer de aantrekkingskracht om de meditatie te doen afneemt of men probeert enkel maar uit te stellen, omdat men zich te zwak voelt om te mediteren; dan zal nadenken over het belang van meditatie iemand inspireren om zonder uitstel verder te gaan met meditatie. Dat kan mensen redden van het uitstellen van meditatie.

Privé conversatie

R. Wanneer men plotseling uit diepe slaap wakker wordt, is dat bijna altijd met een sterk besef van de waarheid omtrent iets (misschien wat men heeft gedaan of niet gedaan of antwoorden op een bepaalde diepe vraag). Zou dit horen tot het aspect van 'Waarheid' van de Atman?

Z.H. De eerste impuls of de eerste gedachte die men precies op het moment van het onderbreken van de slaap en het tot bewustzijn komen, krijgt, is de echte. Die moet men eren. Dit is heel nuttig.

J. Ik had in Londen gehoord dat sommige leden zich van nature de Mantra als eerste herinneren bij het opstaan.

Z.H. Dit is heel goed, want het laat zien dat meditatie en de Mantra in hun innerlijk wezen wortel schieten.

R. Nu de eerste gedachte de echte en belangrijke gedachte is, blijkt het noodzakelijk te zijn om op dit moment iets heel stevigs te doen, de aandacht te richten op de Atman en weg te blijven van alle andere gedachten, hetzij door de Mantra hetzij door de houding of zoiets, omdat de volgende gedachten voornamelijk leugens zijn.

Z.H. knikt instemmend, en voegt er aan toe:

Daarom werd enige tijd geleden in verband met de vraag van Miss Patwardhan benadrukt, dat meditatie 's ochtends en meditatie voor het naar bed gaan zeer behulpzaam is, omdat dat alles voor de dag recht zet en de nacht op de beste manier gebruikt wordt.

R. Als iemand nu voor zichzelf de beste manier had gevonden om de aandacht in zulke momenten op de Atman te richten, dan lijkt je ervaring te hebben met de andere aspecten van de Atman – de vrede en gelukzaligheid, hoe vaak je ook wakker wordt.

Z.H. gaat opnieuw met een gebaar akkoord, en zegt: “Ja, dat zou mogelijk zijn.”

R. Ja, maar hier is de valstrik: als je geen goed leven hebt geleid met goede handelingen en goede gedachten de dag ervoor, dan komt de herinnering aan slechte handelingen tussen je Zelf en de Gelukzaligheid.

Z.H. beaamt dit (pauze), dan:

Hoewel dit tot dusverre nooit is voorgeschreven voor het Westen, kan nu gezegd worden dat als mensen gedurende de dag heel druk zijn en toch tijdens hun zaken bepaalde intervallen vinden waarin ze niet druk zijn, dan kan men in plaats van te zwelgen in onnodige en prikkelende gedachten, enkel op de Mantra kan reflecteren zonder te mediteren, en dat zou enkele neigingen onder controle houden. Hij zegt over deze neigingen die in ons oprijzen – de negatieve neigingen die het hoogtepunt zijn van alles wat we in ons leven onwettig hebben gedaan, het slechte – dat deze altijd oprijzen wanneer er iets goed is, en ze worden onmiddellijk weerspiegeld als tegenstelling. Dus het beste om te doen als de geest vrij is, is om de Mantra te reflecteren zonder meditatie. Dat zal het slechte enigszins temperen.

R. Dit alles is door fijnere middelen van communicatie vastgesteld; en we hebben zelfs dat wat u nu suggereert gebruikt. Maar het is goed om te proberen en het officieel in woorden uit te drukken, want anders geloven de mensen ons niet als we beweren het uit de lucht te plukken!

Z.H. lacht.

Wat in dit verslag niet tot zijn recht komt, is dat toen R. met het privé gedeelte van zijn gesprek begon, de hele uitdrukking en manier van Z.H. meteen veranderde, en zijn stem werd zacht en kalm. Elke keer dat R. iets zei, leek Z.H. dat te verwachten, en de veranderingen van zijn gelaatsuitdrukking zeiden veel meer dan de woorden die hier zijn opgeschreven.

Woensdag 27 oktober – Avond

Er waren meer mensen dan gebruikelijk aanwezig, dus vandaag kon er niets heel persoonlijks gezegd worden.

R. In het westen wordt de mens die, zelf onthecht, het Toneelstuk van de menselijke komedie en tragedie alleen maar observeert, beschouwd als koud en harteloos. Natuurlijk hebben ze nooit de Gerealiseerde Mens gezien die allesbehalve koud en harteloos is, noch hebben ze de Atman ervaren. Maar het lijkt erop dat er een toegevoegd idee nodig is (zoals het christelijke 'mededogen' of de 'wens om te helpen'). Dat zou hun twijfels doen oplossen.

Z.H. In het oosten, in het bijzonder in India, zijn er twee typen Gerealiseerde Mensen. Nadat ze zichzelf gerealiseerd hebben zijn ze vrij om twee verschillende wegen te volgen. Het eerste type houdt er niet van om de wereld in te gaan en mensen opnieuw aan te raken; hij heeft met de gewone activiteiten niets te maken, hij trekt zich terug ergens bij de oever van een rivier of een grot of een berg, en houdt zich bezig met een gespecialiseerde activiteit. Hierdoor straalt hij deeltjes uit die nuttig zijn voor de mensheid. Hij geeft bepaalde trillingen af teneinde een invloed op de mensheid te onderhouden. Zijn werk is van algemene aard en brengt geen direct contact met de mensen met zich mee.

Het andere type Gerealiseerde Mens wordt bij de Leraren gevonden – Acharya's. Nadat zij zichzelf gerealiseerd hebben, hebben ze een wens om anderen te helpen; daar zij zelf geluk hebben bereikt voelen ze dat het enigermate onder de gewone mensen verspreid zou moeten worden opdat zij ook van Gelukzaligheid, Geluk en Waarheid kunnen genieten. De activiteiten van zo iemand moeten hem dus in contact brengen met de gewone mens. Hij loopt hier en daar rond, hij praat met hen, en geeft zulke informatie door in de mate dat zij kunnen ontvangen. In feite zijn die Acharya's mededogende mensen; vanwege mededogen komen ze terug en leven ze tussen de mensen. Soms moeten ze bepaalde middelen bedenken die gewone mensen niet graag accepteren. Een kind houdt er bijvoorbeeld niet van om een bittere pil te moeten slikken. Dus dit medicijn wordt hem in een versuikerde pil gegeven; zo krijgt hij het binnen opdat het zijn werk kan doen. Op die manier doen zulke mensen dit werk voor de mensen die niet veel begrip hebben en ook geen direct contact met spirituele activiteiten hebben. Zo werkt de Traditie in India.

R. Het moet mededogen van zeer hoge orde vereisen als je nadat je al je mogelijkheden hebt gerealiseerd, erin toestemt om terug te keren naar het contact met gewone mensen?

Z.H. Hoewel er wel gezegd kan worden dat ze onder geen andere verplichting staan; omdat ze zichzelf hebben gerealiseerd zijn ze vrij van bindingen, ze zijn vrij, hebben geen verantwoordelijkheid; maar zoals in de Gita gezegd wordt door de Heer Krishna, dat zij die gerealiseerd zijn, hoewel ze geen noodzaak hebben om deel te nemen aan enige activiteit, toch om de Traditie hoog te houden, aangezet worden om een voortdurend goedgunstige invloed uit te oefenen. Zo blijft de Binnenste Cirkel de Buitenste Cirkel van de mensheid beïnvloeden. Aangezien we een en dezelfde Atman delen, zijn we allemaal gerelateerd in dezelfde familie of we nu wel of niet gerealiseerd zijn, en dat bindt de Gerealiseerde Mens aan de gewone mens. De Gerealiseerde mens ziet dat de mensen lijden, dus hij probeert ze ware Kennis te geven en hen uit het lijden en de ellende te halen. Anders zou de gewone mens die in onwetendheid leeft nooit boven iets uitstijgen behalve wat zijn zintuigen en lichaam plezier doet; hij zou niet in staat zijn zijn armen op te tillen en de weg naar spirituele kennis te vinden als niemand iets voor hem probeerde te doen.

R. Ik heb horen zeggen dat uw grote voorganger gedwongen werd zijn vreedzame eenzaamheid op te offeren om de zetel in te nemen en de mensen te onderwijzen zelfs op zeer gevorderde leeftijd?

Z.H. Hoewel Guru Deva sterk weifelde over het aannemen van de positie, omdat hij niet hield van het aannemen van eerbetoon op zich, waren de mensen die zulke dingen moeten regelen in dit deel van de wereld praktisch wel gedwongen om hem deze Zetel die 165 jaar vacant was geweest, te doen bezetten, omdat hij zo buitengewoon was. Er zijn twee voornaamste kwalificaties voor de man die de leiding neemt. Ten eerste moet hij in staat zijn om

de Ware kennis te verkrijgen en te behouden; en ten tweede zou hij in geen enkele omstandigheid enige gehechtheid aan geld of enig ander persoonlijk doel moeten hebben. Voordat Guru Deva deze wereld verliet, reorganiseerde hij deze Traditie nog eens op zo'n opmerkelijke manier, dat dit Shankaracharya systeem zonder enige hulp van buitenaf goed en gemakkelijk kon worden geleid. Enige tijd geleden was er onrust bij mensen die zagen dat hier een hoop geld in zit; maar dat is voorbij. Wanneer er niet iemand met deze twee kwaliteiten de aandacht trekt, blijft de Zetel vacant – niet alleen hier maar in alle vier de zetels waar u over heeft gehoord.

R. Wat ons allemaal zeer aan gaat, inclusief het Westen, is hoe lang de Gerealiseerde Mens zulk werk blijft doen en wanneer de huidige Shankaracharya opnieuw zou willen terugkeren naar zijn vrede?

Z.H. Twaalf jaar zijn lang genoeg voor iemand om zijn werk te blijven doen, en na twaalf jaar moet hij de weg voor een ander vrij maken, en dat heeft hij oorspronkelijk zelf ook willen doen. Hij was al voorbij deze periode, maar toch is het voorbereiden van een opvolger tot nu toe nog niet voltooid, dus moet hij voorbijgaan aan zijn verlangen en er door mee gaan, en te wachten op het ogenblik dat hij kan overdragen.

R. citeert uit 'Kroonjuweel': Wanneer de vijf sluiers zijn verwijderd vanwege hun onwerkelijkheid, zie ik niet dat iets overblijft dan universele ontkenning, o Meester”.

Wat blijft er dan over om gekend te worden?

Z.H. Het derde deel spreekt over de vijf sluiers – Annamaya, Pranamaya, Manomaya, Vijananamaya en Anandamaya. Dit zijn de vijf sluiers die het Zelf, de Atman omringen. Gewone mensen denken dat dit lichaam, dat van voedsel is gemaakt, het opperste is. Ze proberen er voor te zorgen en hebben geen idee om verder te gaan. Of op zijn best proberen zij te zorgen voor de Pranamaya Kosh (sluier) die door lucht en water wordt ondersteund. Dit zijn de twee begrenzingen die gewone mensen gewoonlijk tegenkomen. De derde sluier, de Manomaya, is samengesteld uit Manas. We merken dat de geest altijd heen en weer verandert en voortdurend beweegt. Nooit is hij hetzelfde. Dus er zou geconcludeerd kunnen worden dat de geest niet het individu kan zijn dat ik ben, maar dat het een instrument is om dat individu te dienen. En het zelfde geldt voor de vierde – Vijnanamaya – die op het niveau van Buddhi werkt. We weten dat zelfs als men geen Buddhi heeft men nog steeds overleeft, en niemand gebruikt Buddhi voortdurend. Soms is hij stil; soms is hij in gebruik; soms is hij niet in gebruik. Dan kijkt men omhoog naar de vijfde sluier, de subtielste van allemaal – de Anandamaya – die uit geluk is samengesteld; maar ook hier merk je dat geluk ook een van de elementen is die komen en dan voel je je er een mee, en dan verandert de atmosfeer, dan veranderen de omstandigheden en ga je terug naar een andere staat. In feite zijn al deze sluiers van grof tot subtiel niet dat Ene die ervaart. De discipel vraagt: “Wat is dat dan dat ervaart?” Dat wat voorbij deze sluiers gaat, dat is Atman.

Altijd en overal is de Waarnemer aanwezig zelfs als deze vijf sluiers worden ervaren of niet. Er zijn vijf staten van bewustzijn – wakker zijn, dromend, slaap, bewusteloos en Samadhi. In drie van die staten – Samadhi, diepe slaap en bewusteloosheid (Moorcha) – is heel weinig ervaring. Hoewel de vijf sluiers in die staten bestaan, wordt er praktisch niets ervaren. Alleen in de wakende (bewuste) en de dromende staat hebben we directe ervaring van deze vijf staten. In Samadhi wordt alleen bewustzijn in de staat van evenwicht ervaren. Sommige zwakke mensen ervaren de bewusteloze staat, maar hier is geen ervaring behalve die van onwetendheid.

Onder al deze sluiers en staten waar het individu doorheen gaat, is er slechts een element dat niet betrokken is, de Waarnemer, de Atman, die Eeuwig is. Men zou moeten opstijgen en voorbij de sluiers moeten gaan.

R. Samadhi kan dus zelfs komen wanneer de sluiers er nog zijn? Is dat zo of niet? “Dat waardoor alles wordt gekend, dat wat nergens door wordt gekend – realiseer door het subtiële intellect dat die kenner Atman is.” (Kroonjuweel)

Z.H. Het is een kwestie van wat afwezig blijft in deze vijf staten. Ons wordt verteld dat we als we wakker zijn de wereld zien die uit vijf elementen is gemaakt en onze reacties volgen daaruit, we doen alles wat we te doen hebben; maar wanneer we gaan slapen, de droomstaat, dan kan de scene veranderen. Je kan in je kamer slapen en je kunt dromen dat een tijger je achterna zit en dat je doodsbang bent, maar als je wakker wordt is er niets van dat al; of een arme man die droomt dat hij een overvloed aan geld krijgt en zich heel gelukkig voelt, maar als hij opstaat merkt dat hij niets vindt en weer terugkeert in dezelfde ellendige situatie. Dit zijn twee verschillende staten van ons Wezen maar degene die ervaart is dezelfde. Zowel tijdens de bewuste als tijdens de dromende staat – hetgeen volkomen verschillende staten zijn die geen verband met elkaar houden – is degene die ervaart dezelfde.

Wanneer je in diepe slaap komt herinner je je niets, je vergeet jezelf volkomen. Een hond of een koning in slaap zijn hetzelfde, omdat een hond in slaap niet weet dat hij een hond is, en een koning in slaap weet niet dat hij een koning is. Wanneer ze tot bewustzijn komen, dan beseft de een dat hij hond is en de ander dat hij koning is. Maar wanneer je in de bewuste staat komt krijg je een glimp dat er iemand was die sliep die niet weet wat er gedurende de slaap gebeurde. Hier is kennis van onwetendheid en er moet iemand zijn die om deze kennis te onderhouden. In onze onbewuste staat die soms veroorzaakt kan worden door kunstmatige middelen zoals een narcose waaronder operaties worden uitgevoerd, zal de mens niets ervaren – geen pijn en geen enkele ervaring, geen gewaarwording. Maar wanneer hij bijkomt, weet hij dat hij onwetend is van alles dat er ook maar in die staat gebeurde.

Deze dingen bewijzen dat er in alle verschillende staten een element is dat er altijd is, en dat is het element in kwestie dat gekend moet worden en dat voorbij al deze vijf sluiers is. We beschouwen de vijf sluiers niet op zich; of ze waar zijn of niet is een volkomen ander onderwerp.

Onze vraag is:

“Wat is het dat voorbij alles is en dat gekend moet worden; wat afwezig lijkt maar er altijd is?”

R. Is het op de weg naar Zelfrealisatie door middel van dit Systeem noodzakelijk om Samadhi – hoewel het misschien zeer begerenswaardig is – te ervaren op de weg naar Turiya)? Of is dat een ander spoor?

Z.H. Het is niet noodzakelijk dat men Samadhi moet hebben om dat aspect van het spirituele gebied te ervaren. Het is heel goed mogelijk dat men het Absolute kan ervaren zonder zelfs maar in Samadhi te gaan – door andere middelen, door Kennis en Liefde, denk ik.

R. Omdat Turiya iets volkomen anders is, nietwaar? Het is niet een staat van on-bewustzijn. Is het de werkelijkheid van Verlichting?

Z.H. Turiya is een staat die zelfs gewone mensen ervaren, maar dat gebeurt in kortstondige flitsen. Ze kunnen bij tussenpozen in ons leven voorkomen. Maar de staat die de Zevende Stap op de Ladder is, is de staat die men voor altijd zal ervaren, volgend na Zelfrealisatie. Voor een huishouder is het niet nodig dat ze die staat moeten hebben. Ze kunnen glimpen krijgen en dat is genoeg.

Donderdag 28 oktober – Ochtend

R. Het ‘dramatiseren’ van Maya blijft in de innerlijke wereld komen en haar verwarren, en komt tussen jezelf en de Atman, en tussen jezelf en de Gerealiseerde Mens. Hoe kun je de dingen eenvoudig en serieus opnemen?

Z.H. Zolang je weet dat er een middel is om verwarring tussen de twee te scheppen, is de uitwerking van dat middel heel klein. De werkelijke verwarring is wanneer je niet ziet dat er verwarring of een hindernis is. Als je

deze verwarring als waar aanneemt, en ze niet als hindernis ziet, dan hebben ze kracht. Als je begrijpt dat Maya tussen jou en de Atman in komt, of tussen de leden in Londen en de Shankaracharya, dan zal het effect heel klein zijn. Je weet dat ze er zijn en ze zijn niet dodelijk voor je, omdat ze geen houvast bij je hebben. Dus deze kennis over verwarring en een of ander middel, Maya, dat ertussen komt is behulpzaam.

R. Is dit het wat iemand verhindert om een stille bandrecorder te zijn die ook alle achtergrond geluiden opneemt?

Z.H. Het toneelstuk van Maya is een universele daad en deze moet eeuwig doorgaan. Dit zal nooit stoppen. Dus al deze hindernissen en de verwarring en al het andere zal er altijd zijn. Zo lang je er geen speelse verbinding mee hebt en niet in hen geïnteresseerd bent, kun je ze vermijden, net zoals zojuist toen je de rijdende luidspreker ontweek die door de straat reed. Het is dus goed om ze eenvoudig en ernstig te ontwijken. De voornaamste of gewelddadige hindernissen moeten juist behandeld worden omdat ze heel explosief kunnen zijn. Om hen te ontwijken moet dus een extra inspanning geleverd worden. Maar de gewone hindernissen en verwarringen zijn een deel van de schepping en onze levens; we kunnen ze niet teniet doen en als iemand werkelijk een rustig plekje wilde zonder enige afleiding zal het moeilijk zijn om dat te vinden. De remedie is enkel om alles te negeren en op te pakken wat belangrijk is. Je moet onderscheid gebruiken. Bijvoorbeeld:

Er was eens een koning die uitreed te paard en na enige tijd werden hij en zijn paard heel dorstig. Op zoek naar water, kwam hij een bron tegen waar het water door een mechaniek omhoog werd gepompt. Dit maakte een hoop lawaai en zijn paard wilde niet drinken omdat het door het lawaai nerveus en verward was. Dus vroeg de koning aan de werklieden om het eventjes te stil te zetten zodat zijn paard kon drinken, maar toen ze de pomp uitzetten, was er natuurlijk geen water beschikbaar. Hij probeerde het een paar keer en toen zei de voorman van de ploeg: "Beste koning, als u uw paard ondanks het lawaai aan dit water het drinken krijgt, prima, zoek anders maar een plek om te gaan slapen!"

De moraal is dat onze Manas lijkt op het paard. Hoewel hij geïnteresseerd is in het drinken van het water van spirituele kennis, is hij zo verdwaald in de afleiding van het geluid buiten dat hij het niet kan drinken. Wijze mensen echter, die zich bewust zijn van deze geluiden, negeren ze en geven alleen aandacht aan dat wat nuttig is voor de Atman.

R. Dat is een mooi verhaal!

Wanneer hij zegt dat er voorname of gewelddadige hindernissen zijn die voorzichtig behandeld moeten worden, bedoelt hij dan dat er voor ieder mens een belangrijkste hindernis of kenmerk is dat hen verhindert om te krijgen waar ze op uit zijn?

Z.H. Deze speciale hindernissen zijn niet voor iedereen gelijk, maar kunnen van individu tot individu verschillen. Maar bovendien zijn er enkele gewelddadige hindernissen, bijvoorbeeld, zij die altijd de aandacht binnenin losmaken en deze terugbrengen naar de buitenwereld. Zodanig dat het tamelijk moeilijk zal zijn om te negeren. Bij een gelegenheid zou u tijdens de meditatie afgeleid kunnen zijn door het geschreeuw buiten op straat, maar Mr. Allan zei: "Ik begrijp niet wat ze zeggen dus het deert me niet." Dit is van toepassing op gewone hindernissen; als we ze niet begrijpen maken we ons niet druk. Zelfs als we ze wel begrijpen, hebben we genoeg kracht om ze met rust te laten en ze hun eigen eg te laten gaan. Maar als er gewelddadige afleidingen komen die niet genegeerd kunnen worden, moet je ze zien te vermijden en ervoor zorgen dat deze gewelddadige afleidingen niet bij je in de buurt komen.

R. Is dat niet alleen van toepassing op de 'big bangs' buiten, maar ook op de 'big bangs' van binnen?

Z.H. Het is zeer belangrijk dat er met de geluiden en klappen binnenin wordt omgegaan. Op het ogenblik dat je in meditatie gaat, beginnen ze naar boven te komen. Maar let op, je bent van plan om te mediteren. Je verlangen is om ze stil te maken, en vanwege dit basis gegeven zal het oprijzen van deze hindernissen langzamerhand verminderen. Als ze met grote snelheid oprijzen, zullen ze met grotere snelheid kalmeren evenredig met jouw verlangen. Door dit doel na te streven, zul je het aantal en de kracht van zulke wensen onvermijdelijk verminderen en uiteindelijk zullen ze helemaal stoppen. Als je bijvoorbeeld boodschappen gaat doen, snoep misschien, is het mogelijk dat er kleine steentjes of andere dingen in zitten, en als je ze thuis brengt

zorg je ervoor dat je alles dat niet zoet is, verwijderd. Het kost wat tijd, maar teneinde het zuivere zoet te krijgen ben je bereid om de moeite te nemen om het te zeven. Dus in meditatie zijn er deze kleine stukjes gruis en stenen die eruit gehaald moeten worden. Gelukkig zijn er niet teveel, probeer ze gewoon te negeren; ze zullen verdwijnen.

(Vervolgt, de klok slaat 10 uur). Het is een kwestie van onze liefde voor die andere verlangens die obstakels kunnen worden, dat ervoor zorgt dat ze zich bij ons thuis nestelen. De ware toegewijde die met liefde wil mediteren en die vrede wil hebben, heeft bijna geen ruimte voor verleidelijke obstakels. De obstakels die die dingen zijn die je krijgt zonder er om te vragen, komen uit andere bronnen. Maar als je geen ruimte voor ze hebt, waar zullen ze dan blijven? Ze zullen komen, rondrennen en weer weg gaan. Als iemand naar je huis komt en niemand vindt die hem kent, waar zou hij dan voor blijven? Hij zal weg gaan en een andere plek zoeken, een gasthuis of ergens anders, maar hij zal geen onderdak krijgen in je privé huis.

Donderdag 28 oktober – Avond

R. Hoe maak je beter gebruik van de acht uur van ons actieve leven voor Zelfrealisatie? Is er een of andere instructie die u kunt geven, misschien in lijn van hoofdstuk 3 van de Gita, waar gezegd wordt: “Handeling is het product van de Guna's, inherent aan de Natuur. Alleen de onwetende mens, misleid door persoonlijk egoïsme, zegt: “Ik ben de Doener”?”

Z.H. Wat beschreven wordt in de Bhagavad Gita in hoofdstuk 3 komt uit het Vedische Systeem, het drievoudige systeem. Een is het pad van Wijsheid – Kennis; de tweede is het pad van Liefde, verering, dienstbaarheid en toewijding; en de derde is het pad van Handeling. Het pad van Handeling is voornamelijk voor de huishouder. Het is in overeenstemming met de drie fundamentele aspecten van het menselijk leven. In elk wezen is een van de drie aspecten dominant, en vanwege de dominantie van dit element in zijn Wezen, gaat hij een bepaald pad op. Hun doeleinden verschillen, volgens het Systeem. Iedereen begint aan een handeling [*zoals ons enige tijd geleden is verteld*] vanwege een soort beloning. Het pad van de huishouder loopt voornamelijk langs deze lijn. Ze kijken naar het actieve leven in de wereld met efficiëntie en met hun invloed in de maatschappij, en maken zich ook klaar voor de andere wereld. Ze zijn niet helemaal toegewijd aan een van beide, maar zouden zich graag gelijktijdig op beiden richten.

Het pad van Liefde is gericht op het proberen te vestigen van eenheid en verbinding met de minnaar, het Absolute, en al zijn activiteiten worden in die richting uitgevoerd. Ons is verteld dat hij op dit pad alles opgeeft - wat hij ook heeft, binnen en buiten.

Het doel of het uiteindelijke einde van een mens op het pad van Handeling is de hemel, en voor de mens op het pad van Liefde is het het samensmelten met de minnaar, of de ervaring van de liefde, het Absolute te hebben, voornamelijk fysiek.

Maar in het geval van de mens op het pad van Kennis, wil hij eenvoudig de abstracte vorm van het Absolute bereiken, het hoogste niveau bereiken, dat is het absolute einde van al zijn inspanningen. En dat wordt ook bereikt door het pad van Wijsheid of Begrip, welke een combinatie is van alle drie.

In de Bhagavad Gita spreken de eerste zes hoofdstukken over het pad van Handeling. Bijna alles is daar in die zes hoofdstukken aan gerelateerd – hoe dat pad is opgebouwd en hoe men moet handelen. De volgende zes hoofdstukken behandelen het pad van Toewijding – Liefde. In dit deel worden alle attributen van de Heer, Zijn mededogen voor mensen, Zijn vereniging, Zijn liefde en hoe Hij hen komt redden in geval van nood – dit alles wordt beschreven. En in het derde deel – van het 13^e tot het 18^e hoofdstuk – wordt het pad van Kennis beschreven, dat handelt over abstracte ideeën over het Absolute en Zijn relatie met de schepping. Nadat Lord Krishna dit alles beschreven heeft, vraagt hij aan Arjuna: “Nu alles je beschreven is, heeft dat je gehechtheid verdreven? Zijn je twijfels opgelost? Ben je klaar voor je plichten?” En dan zegt Arjuna: “Ja, mijn twijfels zijn weggenomen, mijn gehechtheden heb ik niet meer, en ik ben klaar om mijn plicht te doen – om de wet (Dharma) ter hand te nemen. Wat er ook nodig is zal gedaan worden.”

Wanneer de Schepper de impuls geeft om de schepping te beginnen, komt Brahma eerst. Aan hem wordt Kennis, ware Kennis overgedragen. Vanuit hem beginnen de verschillende manifestaties van de schepping en komen tot de grove vorm, welke wij zijn. Brahma bezit de Kennis, en er wordt gezegd dat deze Kennis de drie Vedas zijn, waarvan gezegd wordt dat ze uit 100.000 verzen bestaan. Deze 100.000 shloka's worden in drie hoofdstukken verdeeld – 80.000 ervan gaan over het pad van Handeling, waarin verschillende soorten werk voorgeschreven worden, en ook hebben ze betrekking op welk werk welke beloning geeft. Dus alles is hieraan opgedragen – de huishouder die de dagelijkse activiteiten en plichten op zich moet nemen. Het tweede hoofdstuk, dat 16.000 verzen heeft, gaat over het pad van Liefde, en hun attributen worden beschreven. Het derde hoofdstuk, het laatste, dat maar uit 4.000 verzen bestaat, gaat over wijsheid – de Ware Kennis. Dus niet alleen de Gita maar de oorspronkelijke Kennis die in de Veda wordt beschreven, wordt in India zeer hoog geëerd. Het wordt geacht het pad van God te zijn – niet door de mens gemaakt, hoewel het gezien wordt door mensen. Deze drie aspecten kunnen onderscheiden worden. Dit zijn oorspronkelijke opnamen.

R. Er zijn onder de mensen die we in het westen tegenkomen geen buitengewone types. We lijken allemaal veel op elkaar. We willen wat kennis, hebben een beetje liefde en eisen wat handeling. Is het systeem van meditatie een vierde pad om te zorgen voor de mensen die iets van alles hebben maar niet genoeg?

Z.H. Meditatie is het medium om kracht te verkrijgen, macht die alles doet bewegen, bewegen in de zin dat als je een kracht hebt dat je die kan gebruiken om elk werk te doen. Ons is over deze drie paden verteld – het pad van Kennis, het pad van Toewijding, en het pad van Handeling. Men kan in de wereld zien dat er veel kundige mensen zijn – geleerd zagezegd; maar hun geest is niet stil en hun Wezen is niet hoog, niets werkt echt door hen. Ze gebruiken een leugen voor een klein beetje voordeel, ongeacht de grootsheid van hun kennis. Dit zijn de mensen die een flits van kennis hebben zonder het hart erbij te hebben. Meditatie maakt de geest stil, maakt de Buddhi stil, en in die stilte rijst de mogelijkheid op dat deze kracht juist wordt gebruikt. Dus meditatie is nuttig voor hen die op het pad van Kennis gaan, en ook op de andere twee paden.

Als je verliefd bent en je wilt de vorm van de beminde in je hart brengen, waar zal deze gaan plaats nemen en vrede krijgen als het altijd blijft bewegen? Dus zelfs zij die op het pad van Liefde gaan, moeten zichzelf stil maken. Zonder het Wezen te verstillen zal het niet mogelijk zijn iets werkelijk lief te hebben.

Van de mens van handeling zei hij dat men heel veel acrobaten kan zien die verschillende types asana's uitvoeren. De asana's worden ontworpen op basis van Yoga om volledige beheersing over het lichaam te krijgen, zodat de subtiele krachten, Manas en Buddhi stil gemaakt kunnen worden. Maar deze mensen, deze acrobaten hebben in feite geen toegang tot deze krachten. Ze stellen enkel hun talent ten toon en krijgen wat geld voor hun levensonderhoud. Je kunt zien dat efficiëntie of liefde of kennis zonder een stille Buddhi niet vruchtbaar is. Het leidt niet tot eenheid met het Absolute. Dus meditatie is het pad waardoor alle paden mogelijk worden.